

מ"ת 17780/02/17 - מדינת ישראל נגד אברהים אבו סבילה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 יוני 2017

מ"ת 17780-02-17 מדינת ישראל נ' אבו סבילה(עציר)

לפני כבוד השופט אריאל חזק
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
אברהים אבו סבילה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד אסיל קאסם

המשיב וב"כ עו"ד מוחמד אבו פריח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בבקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

בבקשה צוין כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נשק לפי סעיפים 144(א), 144(ב2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

בכתב האישום שהוגש כנגד המשיב תואר בחלק הכללי כי ג'לאל אבו טהה (להלן: "ג'לאל"), קשר קשר עם אנשים רבים, שביניהם עבד אלגואד אבו לטיפה מכפר עקב במזרח ירושלים (להלן: "עבד") ועם המשיב, לסחור בכלי נשק שונים ולמכרם לאחרים.

בעובדות האישום הראשון, תואר כי סמוך לאמצע שנת 2016, קשר ג'לאל עם עבד לספק לעבד מכלולי רוס"ר מסוג M-16 תמורת תשלום ולאחר מכן לרכוש מעבד רוס"רים תקינים, על מנת למכרם תמורת תשלום כספי. ג'לאל השיג שני מכלולים ומכר אותם לעבד תמורת 17,000 ₪. מחמד אבו טהה, קרוב משפחתו של ג'לאל, נסע עם המכלולים לפגוש את עבד באזור קלנדיה והעביר עבור ג'לאל את שני המכלולים לעבד. לאחר זמן מה תיאם ג'לאל עם עבד להיפגש על מנת לרכוש מעבד רוס"ר. ג'לאל צירף לקשר את ראמי אבו טהה ואשתו קארין והשלושה נסעו למקום המפגש עם עבד.

עמוד 1

ג'לאל רכש מעבד רוס"ר במחיר 35,000 ₪ ומסר אותו לראמי שהחביאו ברכבו. ראמי וקארין נסעו עם הרוס"ר לתל שבע וג'לאל נסע ברכבו לאותו הכיוון ובתל שבע לקח ג'לאל את הרוס"ר מראמי. מספר שבועות לאחר מכן רכש המשיב את הרוס"ר מג'לאל במחיר של 48,000 ₪ ולאחר מכן מכר המשיב את הרוס"ר לאחר תמורת סכום של 55,000 ₪.

בעובדות האישום השני תואר כי מספר שבועות לאחר רכישת הנשק כאמור, קבע ג'לאל עם עבד לרכוש נשק נוסף. ג'לאל ועבד נסעו למקום המפגש אליהם הצטרפו גם ראמי וקארין. במעמד זה רכש ג'לאל מעבד רוס"ר תמורת 35,000 ₪. ראמי וקארין הובילו את הרוס"ר לתל שבע ולאחר שהגיעו כולם לתל שבע לקח ג'לאל את הרוס"ר מראמי ושילם לו כאלפיים ₪. במועד מאוחר יותר רכש המשיב את הנשק מג'לאל תמורת 48,000 ₪ ולאחר מכן מכר אותו המשיב לאחר תמורת סכום של 55,000 ₪.

בעובדות האישום השלישי תואר כי סמוך לאמצע שנת 2016 רכש ג'לאל אקדח בקוטר 0.22 בצבע שחור, ג'לאל מסר את האקדח למשיב על מנת שישמור עליו עבורו, מאוחר יותר מכר המשיב את האקדח לאחר בסכום של 5,000 ₪.

טענות הצדדים -

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום וביניהן- הודאת המשיב במעשים ובמעשים נוספים רבים הכוללים סחר בנשק, החזקת נשק ועוד, בהיקף גדול מאוד ולאורך זמן, החל מתקופת שירותו הצבאי כשהיתה לו גישה לנשק; הודעות המפלילות אותו בביצוע העבירות; ותיעוד כלי נשק שבהם החזיקו המשיב ושותפיו.

עוד נטען כי נגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**"), היות והמשיב החזיק ברשותו כלי נשק שונים, סחר באמל"ח ויש לו נגישות לאמל"ח. בנוסף, נטען כי אם ישוחרר המשיב יש חשש שישוב על המעשים יחזיק בנשק באופן בלתי חוקי וימכור אותו לאחרים.

המבקשת טענה כי נגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק, זאת לאור התנהלותו בעת ביצוע העבירות. כמו כן המשיב גם הפליל אחרים, ויש חשש ממשי לשיבוש הליכים. כמו כן נטען כי נגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית היות וביצע עבירות בנשק. המבקשת טענה כי המשיב מהווה חלק מרכזי בשרשרת הפצה, העברה וסחר בכלי נשק שונים באזור הדרום ובכלל, ויש לו מעורבות עמוקה בתחום, ונגישות לכלי נשק שונים כמו גם ללקוחות "מעוניינים". על כן נטען כי לא ניתן לתת במשיב אמון בסיסי שיקיים תנאי חלופת מעצר, ועל כן יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ביום 14.6.17 התקיים דיון בבקשה. ב"כ המבקשת חזרה על נימוקי הבקשה והוסיפה וטענה כי מדובר בעבירות של סחר בנשק מסוג M-16, כאשר למשיב מיוחסים שלושה אישומים. לדבריה מדובר בעבירות שמקימות עילת מעצר סטטוטוריות. ב"כ המבקשת טענה כי המשיב משמש חלק מרכזי בשרשרת הפצת הנשק, ואין בכל חלופה שתוצע כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, ביקש לשקול את שחרורו של המשיב באמצעות תסקיר

שירות המבחן, שיבחן חלופות שיוצגו על ידי המשיב. הסנגור ציין כי נכון למועד הדיון אין בידי המשיב חלופה להציע.

הסנגור ביקש כי שירות המבחן, יבחן חלופה של שחרור המשיב בביתו וכן חלופה נוספת של קרובי משפחה ברהט. לדבריו מדובר במשיב חסר עבר פלילי ששירת שירות צבאי מלא ב"גולני", היה מאבטח, והביע חרטה על המעשים כבר בשלב החקירה.

דין והכרעה -

ראיות לכאורה -כפי שצוין הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב. יצוין כי הראיות האמורות מבוססות בעיקר על הודאות המשיב ביחס למעשיו בסחר בנשק, וכן על הודעותיהם של ג'לאל אבו טהה, ראמי אבו טהה ואשתו קארין ואחרים, שהם שותפיו של המשיב לביצוע העבירות, שמפלילים אותו בביצוע העבירות, ותיעוד כלי נשק שבהם החזיקו המשיב ושותפיו.

עילת מעצר - לחובת המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק, לנוכח אופי העבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען לכאורה.

יצוין כי עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין בה מואשם המשיב, היא עבירת ביטחון כאמור בסעיף 35(ב)(1) לחוק, ומכאן שקמה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק. חזקה זו מצדיקה מעצר עד תום ההליכים בכפוף לחריגים המופעלים בנסיבות מיוחדות. מכאן שנקודת המוצא היא אפוא מעצר והחריג הוא חלופת מעצר (בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) 10.3.2011).

בנוסף, בבש"פ 75/17 **מדינת ישראל נ' סמי נאסר** [פורסם בנבו] 3.1.2017, חזר בית המשפט העליון על ההלכה בענין וקבע כי: "**עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד, והשגת מטרת המעצר על דרך של חלופה שמורה למקרים חריגים**" (בש"פ 5518/13 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 12.8.2013); בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 9.2.2012; ובש"פ 5874/10 **מנצור נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 1.9.2010).

ב"כ המשיב ציין כי אין בידי המשיב להציע כל חלופת מעצר בשלב זה, יחד עם זאת ביקש הסנגור כי בית המשפט יורה על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב, אשר יבחן חלופת מעצר בביתו של המשיב או בבית קרוביו בעיר רהט.

יצוין כי סעיף 21(ב)(1) לחוק, מצוה על בית המשפט לבחון, בטרם יורה על מעצר מאחורי סורג ובריח, האם יהיה ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב על ידי אמצעי שפגיעתו בחרותו פחותה. הפסיקה קבעה, כי אם סבור בית המשפט שעילת המעצר היא בעוצמה גבוהה מאוד, מתייתר הצורך בבחינת חלופת מעצר קונקרטי ונכפועל יוצא, ממילא אין צורך בהזמנת תסקיר (בש"פ 2873/14 **יניב אילוז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 1.5.2014); בש"פ 8314/12 **געברי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 27.11.2012; בש"פ 3391/13 **עווידה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 20.5.2013).

עוד נפסק כי: "**המסוכנות הטמונה בעבירות סחר בנשק היא ברורה, ומדובר בעבירות שניתן בנקל לבצען גם מתחומי מעצר בית מלא, תוך שימוש באמצעי תקשורת מתוחכמים שקשה להגבילם ולפקח עליהם**" (בש"פ

9567/09 קוואסמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 13.12.2009).

עיון בכלל העובדות הנוגעות לעניין מעלה כי אין בנסיבותיו של המשיב נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל אותו התווה בית המשפט העליון בעבירות נשוא כתב האישום דכאן. המשיב מואשם בפעילות עבריינית של סחר בנשק והחזקת ורכישת נשק, עבירות אשר מצויות ברף הגבוה של המסוכנות, ומעשיו מלמדים על נגישות לכאורה לערוצי אספקת הנשק, ואין חלופה שתאיין המסוכנות בעניינו.

לאור האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ז, 21/06/2017 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק , שופט